

การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
Information Technology Development and Knowledge
Management Affecting to Local Administration Organization
Effectiveness

ลัดดาวัลย์ มะรัตน์¹ ธรรมนิตย์ วราภรณ์²
Laddawan Marat¹ and Thamanit Varaporn²

Received : June 26, 2020; Revised : October 14, 2020; Accepted : October 22, 2020

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศและการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) เพื่อพยากรณ์แนวทางการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ข้าราชการท้องถิ่น และพนักงานประจำสังกัดองค์กรท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู เลย และจังหวัดบึงกาฬ จำนวน 202 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจง และดำเนินการเก็บข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 ท่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise

¹หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น; Doctor of Philosophy Program in Political Science, The Eastern University of Management and Technology, Thailand; e-mail : laddawan.m@umt.ac.th

²หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น; Doctor of Philosophy Program in Political Science, The Eastern University of Management and Technology, Thailand; e-mail : thamanite.v@umt.ac.th

ผลวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การจัดการความรู้ และประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งตัวแปรหลักและตัวแปรองค์ประกอบ 2) ตัวแปรหลักทั้งสามมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางถึงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) แนวทางการพัฒนานั้นมีองค์ประกอบอิทธิพลประกอบด้วย การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ การจัดเตรียมข้อมูล และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร โดยตัวแปรอิทธิพลทั้งสามสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมกันต่อประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ร้อยละ 54 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อย่างไรก็ตามการนำไปใช้ในทางปฏิบัตินั้น ยังจำเป็นต้องเน้นพฤติกรรมบริหาร และพฤติกรรมการทำงานที่สัมพันธ์กับ การนำความรู้ใหม่ที่สร้างขึ้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับองค์กรการเก็บรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีไว้สำหรับใช้ประโยชน์ในอนาคต และการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคม รวมถึงการจัดเตรียมข้อมูลเป็นองค์ประกอบสำคัญแรกสุดของการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ โดยมีพฤติกรรมด้านการจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานไว้อย่างครบ และการมีผู้รับผิดชอบจัดเตรียมข้อมูลโดยตรง ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารนั้นสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับ องค์กรใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารกับภายนอก องค์กรกระจายความรู้ที่มีประโยชน์ออกสู่ชุมชน และองค์กรเรียนรู้สิ่งที่มีประโยชน์จากชุมชนภายนอก

คำสำคัญ (Keywords) : การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ, การจัดการความรู้, ประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This dissertation aimed at to 1) Study the level of information technology development and knowledge management affecting to local administration organization effectiveness. 2) Analyze the relationship between information development and knowledge management. 3) Forecast the development of information technology and knowledge management. By collecting data 202 respondent from administrators, officers and the staffs of local administration organization were collected. Using the method of purposive sampling. And collecting data in deep interview by the 18 experts. The statistic of data analysis are means, standard deviation, correlation coefficient and multi analysis of variance (Stepwise).

The results present 1) The means of information technology development, knowledge management, and local administration organization effectiveness are high including its components. 2) These three concepts related moderately and related highly significant in the same direction at .01. Application usage, data perpetration, and information communication technology influence statistically significant on the variance of the local administration effectiveness at .05. 3) For implementation, administration behavior and working behavior which related to new knowledge must be used together for the benefit of organization

Keywords : Information Technology Development, Knowledge Management, Local Administration Organization Effectiveness

บทนำ (Introduction)

การพัฒนางานองค์กรด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับในอดีตเมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา ทำให้จำนวนผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีเพิ่มขึ้นทุกวัน และได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร เทคโนโลยีเหล่านี้ได้แก่ อินเทอร์เน็ต การประชุมวิดีโอทางไกล ระบบเครือข่าย และระบบสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์และตัดสินใจ เป็นต้น นอกจากนี้ เทคโนโลยีเหล่านี้ยังถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนางานองค์กรในอนาคต การบริหารทรัพยากรมนุษย์ต้องมีเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่จะมีบทบาทสำคัญต่อการแข่งขันธุรกิจ และเป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์กร เทคโนโลยีที่ใช้กันในปัจจุบันจึงถือว่าเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล การแก้ไขเปลี่ยนแปลง การเรียกดูข้อมูล การประมวลผล การใช้งานร่วมกันแบบหลายๆ คน และการวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ง่ายขึ้น มีค่าใช้จ่ายต่ำลง เพิ่มคุณค่าและประโยชน์ในการใช้งานข้อมูล และสารสนเทศที่ได้มาจะมีคุณภาพในการนำไปวิเคราะห์และ ใช้งานมากเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันเทคโนโลยียังสามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการในการผลิตและการทำงานให้มีต้นทุนที่ต่ำลง ใช้เวลาในการทำงานที่ลดลง และได้ประโยชน์หรือผลลัพธ์ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เทคโนโลยีจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนางานองค์กรเป็นอย่างยิ่ง (Nimnuan, 2015) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนางานองค์กรสามารถทำได้หลายระดับและหลายรูปแบบ เช่น การนำไปจัดระบบกระบวนการผลิตอัตโนมัติ (Automation) โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานองค์กร การพัฒนาโครงสร้างการบริหาร ในปัจจุบันหลาย ๆ องค์กร

ให้ความสนใจกับการพัฒนาองค์กร โดยเฉพาะการปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร ยุบรวมหน่วยงาน แยกหน่วยงานออกมา หรือตั้งหน่วยงานกลางขึ้นมาสนับสนุนและประสานงาน ซึ่งในอดีตอาจจะต้องมีทีมงานขึ้นมาทำหน้าที่เป็นพิเศษและต้องใช้เวลาหลายวันหรือเป็นสัปดาห์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่ในปัจจุบันมีซอฟต์แวร์หลายๆ บริษัทที่พัฒนาการใช้งานในด้านของการจัดโครงสร้างองค์กรขึ้นมา โดยให้ผู้บริหารสามารถทดลองปรับเปลี่ยนองค์กรเพียงแค่คลิกเมาส์แล้วไปวางหน่วยงานที่ต้องการไปยังตำแหน่งที่ต้องการ ข้อมูลต่าง ๆ ของหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งหมดก็จะถูกปรับเปลี่ยนไปทั้งข้อมูลตำแหน่ง ข้อมูลหน่วยงาน และข้อมูลผู้บังคับบัญชาโดยอัตโนมัติ ทำให้ผู้บริหารสามารถประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรได้ง่ายและชัดเจนมากขึ้น (Plianbumroong et. al., 2012) องค์กรที่มีการใช้เทคโนโลยีเข้าไปช่วยในการทำงาน ย่อมสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ในองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง และบุคลากรในองค์กรก็จะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น การสร้างเว็บบอร์ด เพื่อให้พนักงานสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานกัน การนำเอาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานมาวางบนเว็บไซต์เพื่อให้พนักงานได้อ่านทุกวัน เป็นต้น หากในองค์กรมีการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) อย่างเป็นระบบแล้ว ก็จะมีการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกันของพนักงานตลอดเวลา การพัฒนาผลการปฏิบัติงาน (Performance Development) (Arakpothchong, 2016) ในการพัฒนาผลการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังใช้เอกสารเป็นกระดาษ ซึ่งการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่กระบวนการพัฒนาบุคลากรทำได้ยาก หลักสูตรการพัฒนาบุคลากรจึงมักถูกจำกัดอยู่ในกรอบของการสำรวจความจำเป็นในการฝึกอบรม ซึ่งไม่เพียงพอต่อการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ปัจจุบันได้มีการนำระบบประเมินผลการทำงาน (Performance Management System) มาใช้ในองค์กรขนาดใหญ่หลายองค์กร โดยระบบดังกล่าวจะช่วยในการกระจายและเชื่อมโยงเป้าหมายและดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน (Key Performance Indicator) จากผู้บริหารระดับสูงสุดไปจนถึงระดับล่างสุดได้ และเมื่อพนักงานถูกประเมินผลงานแล้วผู้บังคับบัญชาสามารถวางแผนการพัฒนาให้แต่ละบุคคลได้ (Individual Development Plan) ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพในการทำงานของพนักงานต่อไป (Aupatum et. al., 2016)

อย่างไรก็ตามสภาพปัญหาเชิงระบบในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ด้านการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และหลักการของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่เน้นการสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ซึ่งสรุปได้ชัดว่าสภาพปัญหาการ

ขาดประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทด้านการบริการสาธารณะสุขแก่ประชาชนนั้น มีลักษณะของปัญหาตั้งแต่การวางแผนดำเนินงาน การปฏิบัติงานตามแผน จนถึงการปรากฏผลการดำเนินงานตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้เบื้องต้น ทั้งนี้การชี้วัดถึงประสิทธิผลการดำเนินงานมีความเกี่ยวข้องกับระบบ และกระบวนการบริหารภายในองค์กร การจัดสรรทรัพยากร และบุคลากรที่มีศักยภาพเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานตามภารกิจองค์กร การสร้างเครือข่ายสนับสนุนองค์กร รวมถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กร การดำเนินงานเชิงระบบจำเป็นต้องเร่งพัฒนาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เนื่องจากการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเป็นเหตุผลจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย ระบอบการปกครองที่ยึดเอาประชาชนเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาประเทศ (Chaejang, 2008)

เพราะฉะนั้นสภาพปัญหาเชิงระบบของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการองค์กร สมรรถนะผู้นำองค์กร การจัดสรรทรัพยากรและบุคลากรที่มีศักยภาพ กระบวนการบริหารจัดการภายในองค์กร กระบวนการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน และการพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า การชี้วัดประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรมีแนวโน้มประสบความสำเร็จได้ชัดเจนเมื่อมีการเร่งพัฒนาองค์กร พัฒนาวัฒนธรรมองค์กร และการผสมผสานความหลากหลายของรูปแบบการบริหาร การบริหารงานมุ่งผลสำเร็จ และการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมทั้งจากประชาชนในพื้นที่ และบุคลากรภายในสำนักงานเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะที่จัดขึ้นโดยเทศบาลตำบลได้อย่างเต็มที่ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดำเนินงาน มีกระบวนการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพจากการสนับสนุนงบประมาณ จัดสรรบุคลากร ใช้ระบบสารสนเทศ และประชาชนมีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการเชิงประสิทธิผลได้ในทางปฏิบัติ (Niyomsrisomsak, 2012)

ดังนั้นสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้เริ่มต้นจากการพิจารณาถึงประสิทธิผลการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากกลไกและกระบวนการบริหารจัดการภายในเทศบาลตำบล อันเป็นปัจจัยสาเหตุที่มีสภาพบกพร่องเมื่อชี้วัดถึงประสิทธิผลการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จได้ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงรูปแบบบริหารจัดการองค์กรที่ยึดเอาความสำคัญของการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ เป็นตัวแปรเหตุที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงพัฒนาการต่อการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยรากฐานที่ยังคงสภาพปัญหาเรื้อรังมาโดยตลอด การยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงาน แนวคิดการจัดการความรู้ได้เป็นเรื่องใหม่ หรือประเด็นใหม่สำหรับ

นำไปศึกษา หากแต่จำเป็นต้องอธิบายความหมายให้ชัดเจนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะที่มุ่งนำไปใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญหนึ่งของสังคมเศรษฐกิจยุคของการแข่งขันแบบไร้พรมแดน ไร้ขอบเขต และมีกติกาที่เรียบง่าย Chaejang (2008) นิยามการจัดการความรู้ว่าเป็นสังคมที่ใช้ความรู้เป็นทรัพยากรหลักสำคัญทดแทนแรงงาน และเงินทุนซึ่งนับวันเริ่มมีความหมายต่อการเพิ่มมูลค่าการผลิตลดลง เนื่องจากปรากฏความเสื่อมอยู่ภายในตัว หากแต่ถ้าเป็นความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) ประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะ และที่เป็นความรู้ประเภทลายลักษณ์อักษรที่สามารถถ่ายทอดต่อไปได้ (Explicit Knowledge) ก็ตามยังจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการจัดการความรู้เพื่อเชื่อมโยงนามธรรมไปสู่ความเป็นรูปธรรมเชิงคุณประโยชน์ อันประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ความรู้ การสร้างความรู้ การจัดระบบความรู้ ประมวลความรู้ เข้าถึงความรู้ แบ่งปันความรู้ และเรียนรู้ซึ่งสำคัญกว่าองค์ประกอบอื่นเนื่องจากเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่มีอยู่ในสังคมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ทั้งทางสังคม และเศรษฐกิจ หรืออยู่ในรูปยกระดับคุณภาพชีวิตและการเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว ส่วนประเด็นปัญหาที่กลายเป็นข้ออุปสรรคสำคัญของสังคมคือความรู้ที่การขาดแคลนทัศนคติ และทักษะการสร้างความรู้ ตลอดจนไร้ทักษะการเรียนรู้ที่เพียงพอสำหรับการได้ความรู้บริสุทธิ์เพื่อนำไปใช้ดัดแปลงให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตและสังคม ด้วยเหตุผลนี้ความเชื่อมั่นของสังคมที่มีต่อความรู้ การเรียนรู้หรือนำความรู้ไปใช้งาน (Know-how) ย่อมกลายเป็นความแตกต่างของแต่ละสังคมเมื่อนำมาเปรียบเทียบในลักษณะของการแข่งขัน (Luksaneyanawin, 2007) ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจรับผิดชอบการดูแล และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้แบ่งเบาภาระรับผิดชอบจากหน่วยงานส่วนกลางของรัฐที่ต้องตระหนักถึงการให้บริการแก่ประชาชนเป็นหลักทั้งชนิดและรูปแบบการให้บริการ คุณภาพการบริการ การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนจากการได้รับบริการจากการบริหารองค์กรตามรูปแบบการบริการที่องค์กรจัดให้มีแก่ประชาชน Siraboonyapuk (2005) สรุปถึงประสิทธิผลการให้บริการของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกี่ยวข้องกับความสามารถในการปรับตัวเพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยใช้เทคนิคการบริหารงานแบบผสมผสาน และการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหาร รวมถึงการยกระดับประสิทธิภาพของระบบปฏิบัติการอันเป็นผลกระทบจากคุณภาพภาวะผู้นำ เพราะฉะนั้นคำจำกัดความของประสิทธิผลการบริหารองค์กรท้องถิ่น ต้องสอดคล้องในมิติแห่งผลลัพธ์ของการจัดให้มีบริการ (Service Providing) ที่เน้นมิติความพึงพอใจของผู้ได้รับบริการเป็นเกณฑ์พิจารณาที่สำคัญทั้งขนาด รูปร่าง คุณภาพการบริการ และความต่อเนื่องจากการบริการใดบริการหนึ่งของเทศบาลนคร ความสำเร็จจากการให้บริการรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ได้

อย่างต่อเนื่องเป็นภารกิจหลักขององค์กร (Russell, 2008)

นอกจากนี้แล้ว Nzuzalekhanya (2014) ยังได้สรุปถึงประสิทธิผลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสัมพันธ์กับประสบการณ์ และทักษะการบริหาร ประสบการณ์ทำงาน การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความโปร่งใส รวมถึงกระบวนการพัฒนาความสามารถของบุคลากรสังกัดเทศบาลด้านการบริการสาธารณะ ประสิทธิภาพองค์กรสัมพันธ์โดยตรงกับการให้บริการแก่ประชาชนของผู้บริหาร บุคลากรในสังกัดองค์กร

ดังนั้นสรุปได้ว่า การจัดการความรู้ต้องมีระบบข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือด้านการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุต่อผลสำเร็จได้ตามความคาดหวังขององค์กรเป็นประสิทธิผลสำคัญ

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อพยากรณ์แนวทางการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยเริ่มต้นจากการนำเอาผลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมไปจัดทำร่างแบบสอบถามแล้วนำไปตรวจสอบความตรงเชิงทฤษฎีกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตรวัด 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ สำหรับนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่นจำนวน 202 คนแล้วนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อนำไปแบบจำลองการพัฒนาที่ได้ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 ท่านเพื่อยืนยันข้อสรุปที่ได้ไปจัดทำรายงานวิจัย

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการพัฒนากระบวนการข้อมูลสารสนเทศ การจัดการความรู้ และประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งตัวแปรหลักและตัว

แปรรูปประกอบ 2) การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การจัดการความรู้ และประสิทธิผลการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางถึงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) แนวทางการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการจัดการความรู้ให้ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของประสิทธิผลการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาปัจจัยอิทธิพลด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ การจัดเตรียมข้อมูล และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลวิจัยดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับผลวิจัยของ Chaejang (2008) ที่ได้ค้นพบว่า การเป็นสังคมที่ถือเอาความรู้เป็นทรัพยากรสำคัญทดแทนเงินทุนและแรงงาน สังคมที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ มีการแบ่งปันความรู้ และการใช้ความรู้ร่วมกันสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ ประเด็นสำคัญของการสังเกตสังคมฐานความรู้ขึ้นอยู่กับที่การบ่งชี้คุณลักษณะของสังคมที่สัมพันธ์กับความรู้ โดยเฉพาะการใช้ความรู้เป็นตัวกำหนดวิถีชีวิต และใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างความเจริญทางสังคมเศรษฐกิจของชุมชน อันเป็นปัจจัยให้ต้องอาศัยองค์ประกอบเกี่ยวกับ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ การสนับสนุนให้มีการใช้ความรู้ร่วมกัน มีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ตั้งแต่การบ่งชี้ตัวความรู้ สร้างความรู้ จัดระบบ ประมวลผล แบ่งปัน และเรียนรู้ร่วมกันอย่างไม่จบสิ้น แต่อย่างไรก็ตามองค์ประกอบอิทธิพลที่มีต่อการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ขึ้นมาใหม่ได้ทั้งในระดับบุคคลไปจนถึงระดับองค์กรและชุมชนคือเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและสารสนเทศ เพราะฉะนั้นปัจจัยอันเป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงสร้างแนวคิดสังคมฐานความรู้ ประกอบด้วย ตัวความรู้ วิธีสร้างความรู้ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และการสนับสนุนของเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและสารสนเทศ นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Jumpeerung and Wattanatorn (2010) ที่ได้ค้นพบว่า ปัจจัยหลักสำคัญสามประการคือ คน เทคโนโลยี และกระบวนการจัดการความรู้ โดยเฉพาะประเด็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นผู้มีความรู้ และสามารถบ่งชี้ความรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อการพัฒนาความเจริญของประเทศได้ ซึ่งจากข้อสรุปดังกล่าวนี้ แสดงถึงความสัมพันธ์อย่างชัดเจนระหว่าง คน ความรู้ การจัดการความรู้ และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร สารสนเทศ แต่อย่างไรก็ตามประเด็นสำคัญของการศึกษายังสรุปเพิ่มเติมถึง การจัดการความรู้ที่ต้องอาศัยคุณสมบัติพิเศษของคนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างความรู้ขึ้นอย่างเป็นระบบ และสามารถนำความรู้ไปแพร่กระจายในสังคมให้นำไปใช้ประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ ทั้งที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลกำไร รักษาสภาพแวดล้อม ไปจนถึงการใช้เพื่อ

วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ ยุคสมัยที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

องค์ความรู้ใหม่ (Originality and Body of Knowledge)

ความสำคัญของข้อค้นพบของงานวิจัยนี้ มีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นประกอบด้วย อิทธิพลของปัจจัยสำคัญด้านการจัดการความรู้ และปัจจัยการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ ดังข้อสรุปของ Kefela (2010) ที่ได้สรุปถึงว่า การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเร่งให้ปรับทักษะแรงงานขั้นสูงที่มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะทักษะและความสามารถในการดัดแปลงผลผลิตของตนให้มีผลต่อความมั่นคงต่อฐานะการเป็นพนักงานขององค์กร ซึ่งเป็นผลจากความเชื่อมั่นว่ามีความมั่นคงได้ต่อเมื่อคนงานมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามรากฐานแนวคิดใหม่ที่ทำให้ความสำคัญต่อต้นทุนทางปัญญามากกว่าเงินทุน เพราะฉะนั้นข้อสรุปสำคัญได้พยายามอธิบายถึงความหมายของความรู้ที่ถือว่าเป็นกุญแจดอกใหม่สำหรับการพัฒนามนุษย์ชาติ และเป็นกุญแจสำหรับไขไปสู่การบรรลุเป้าหมายความสำเร็จขององค์กรอันประกอบด้วย กำลังคนที่มีความรู้ มีการสร้างความรู้ การแบ่งปันความรู้ และการประยุกต์ความรู้ให้เกิดผลต่อการพัฒนาความรุ่งเรืองขององค์กร ดังนั้นความรู้และนวัตกรรมมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของมวลมนุษยชาติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับสามารถนำเอาผลวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อกำหนดเชิงนโยบายสำหรับการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ โดยเน้นการกำหนดนโยบายที่สัมพันธ์กับ การนำความรู้ใหม่ที่สร้างขึ้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับองค์กรการเก็บรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีไว้สำหรับใช้ประโยชน์ในอนาคต และการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคม

เอกสารอ้างอิง (References)

Arakpothchong, W. (2016). Building the learning organization : the system concept perspectives, Quality of life and low journal, 12(2). [In Thai]

- Aupatum, W. et. al. (2016). The Management of Information Technology in Education Affecting Learning Organization of the Vocational College in Chachoengsao Province, Pitchayat Journal, 11(2). [In Thai]
- Chaejang, S. (2008). Higher education and knowledge-based society., Dusit Thani College Journal, 2(2). [In Thai]
- Jumpeerung, S. and Wattanatorn, A. (2010). Knowledge necessary for knowledge-based economy people, Journal of Education Naresuan University, 12(1). [In Thai]
- Kelefa, G.T. (2010). Knowledge-based Economic and Society has become a vital commodity to countries, International Journal of Educational Research and Technology, 1(2).
- Luksaneyanawin, S. (2007). Concepts of teaching and learning in a knowledge-based society. [In Thai]
- Nimnuan, C. (2015). Knowledge management of military organization:the case study of royal thai air force, Sripratum Journal Chonburi, 12(2). [In Thai]
- Niyomsrisomsak, S. (2012). Developing the School as a Learning Organization: Concrete Practices, Academic Services Journal, 23(1). [In Thai]
- Nzuza, Z.W., &Lekhanya, L.M. (2014). Perceived effectiveness of municipal financial management on the performance of inventory stock management in local government of South Africa, Journal of Economics and Behavioral Studies, 6(3), 251-261
- Plianbumroong, D. et. al. (2012). Strategies for Development of Learning Organization for Nursing Colleges under Phra Borommarajchanok Institute, Ministry of Public Health. KKU Research Journal., 2(1) [In Thai]
- Russell, L. (2008). An Evaluation of municipal recycling programs in Massachusetts (Doctoral dissertation, Worcester Polytechnic Institute)
- Siraboonyapuk, P. (2005). The relationship between leadership quality and effective school in nonthaburi municipal, Silapakorn University. [In Thai]